Rok 1912.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 8. listopada 1912.

Nr. 103.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. września 1912 L. 135.301, w przedmiocie zezwolenia gminie Sołotwina powiat Bohorodczany na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sołotwina pobierać przez sześć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 (dwanaście) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 8 (osiem) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu po 11 (jedenaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Sołotwina.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 104.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. września 1912 L. 135.302, w przedmiocie zezwolenia gminie Andrychów powiat Wadowice, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Andrychów pobierać począwszy od 1. stycznia 1913 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych i miodu przez czas siedmiu lat t. j. do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieściadwie) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 11 (jedenaście) K;

3. od jednego hektolitra miodu po 22 (dwadzieściadwie) K;

II. od piwa przez czas siedmiu lat t. j. do końca roku 1919 a to:

1. w czasie do końca roku 1914 w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków;

2. w czasie od 1. stycznia 1915 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Andrychów.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 105.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. września 1912 L. 135.673, w przedmiocie zezwolenia gminie Oświęcim powiat Biała na pobór opłat gminnych od piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Oświęcim w miejsce dotychczas na podstawie ustawy z dnia 20. maja 1886 Dz u. kr. Nr. 60, pobieranych opłat gminnych od piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku pobierać pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od jednego hektolitra piwa do końca roku 1914 po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków,

2. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku przez sześć lat po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Oświęcim.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 106.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. września 1912 L. 138.226, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Tarnobrzegu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Zaleszany-Radomyśl-Nowiny.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Tarnobrzegu na lat pięć koncesyę z dnia 6. lutego 1904 Dz. u. kr. Nr. 32/III. do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Zaleszany-Radomyśl-Nowiny w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 107.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 29. września 1912 L. 3546/8, którem ogłasza się statut Galicyjskiego krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła.

Uchwałą z dnia 14. lutego 1912 postanowił galicyjski Sejm krajowy utworzyć „Galicyjski krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła" z siedzibą we Lwowie, a c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zezwoliło reskryptem z 9. maja 1912 L. 14.391 na otwarcie tego Zakładu.

Poniżej ogłasza się statut „Galicyjskiego krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła", zatwierdzony z upoważnienia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych reskryptem c. k. Namiestnictwa z 10. lipca 1912 L. XIII. a. 1413/6.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Statut
galicyjskiego krajowego Zakładu reasekuracyjnego ubezpieczenia bydła.

§ 1.

Nazwa, siedziba i okręg działalności.

Utworzony przez Sejm krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem krajowy zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła nosi nazwę „Galicyjski Krajowy Zakład reasekuracyjny ubezpieczenia bydła“ i ma siedzibę we Lwowie.

Działalność zakładu rozciąga się na Galicyę.

§ 2.

Czas trwania zakładu.

Czas trwania zakładu nie jest ograniczony.

§ 3.

Podstawa i cel.

Zakład opiera się na zasadzie wzajemności a celem jego jest w myśl tej zasady i w miarę postanowień niniejszego statutu zapewnić miejscowym stowarzyszeniom podstawę i rozwój przez objęcie części ryzyka, jakie stowarzyszenia te ponoszą wskutek padnięcia lub rzezi z konieczności ubezpieczonego bydła, jak nie mniej wskutek tego, że mięso ubezpieczonych zwierząt, zabitych w rzeźniach, zostanie w całości lub części zniszczone stosownie do obowiązujących przepisów o oględzinach mięsa. Ponadto jest zadaniem zakładu przy pomocy środków jakiemi rozporządza popierać w kraju ubezpieczenie bydła.

§ 4.

Uczestnictwo.

Członkami zakładu mogą być miejscowe oparte na wzajemności stowarzyszenia ubezpieczenia bydła, które:

a) założone będą za zezwoleniem rządowem na podstawie statutu wzorowego;

b) mają siedzibę w Galicyi;

c) poddadzą się kontroli i zwierzchniczemu nadzorowi zakładu, oraz

d) zobowiążą się opłacać tytułem premii reasekuracyjnej pewien określony przez Wydział krajowy procent zebranych wkładek (premii) oraz ewentualne dopłaty dodatkowe (§ 15.). Bliższe szczegóły dotyczące reasekuracyi o ile nie mieszczą się już w niniejszym statucie, zostaną podane w umowie reasekuracyjnej.

§ 5.

Początek i koniec uczestnictwa.

Przystąpienie do zakładu dozwolone jest w każdym czasie.

Uczestnictwo nabywa się przez zawarcie umowy reasekuracyjnej, a traci się w razie wystąpienia lub wykluczenia.

Zakład może odmówić przyjęcia bez podania powodów.

§ 6.

Wystąpienie z zakładu.

Wystąpienie z zakładu dozwolone jest dopiero po dwuletniem uczestnictwie (§ 8.) tylko z końcem roku administracyjnego za poprzedniem trzechmiesięcznem wypowiedzeniem.

Wystąpienie należy zgłosić pisemnie w dyrekcyi zakładu.

Występujące stowarzyszenie traci z chwilą wystąpienia wszystkie prawa przysługujące mu wobec zakładu, odpowiada jednak w miarę postanowień niniejszego statutu za wszystkie zobowiązania zakładu powstałe przed końcem roku administracyjnego.

§ 7.

Zgłoszenia o przyjęcie.

Do zgłoszeń o przyjęcie należy dołączyć:

a) zatwierdzony przez władzę statut,

b) listę członków Wydziału stowarzyszenia,

c) wykaz członków stowarzyszenia,

d) wykaz ilości i wartości ubezpieczonego bydła,

e) wykaz statystyczny poniesionych szkód, jeżeli stowarzyszenie już dawniej istniało.

§ 8.

Czas trwania umowy reasekuracyjnej.

Umowa reasekuracyjna z zakładem musi opiewać przynajmniej na dwa lata.

Z upływem pierwszego peryodu umowa odnawia się milcząco z roku na rok, chyba, że stowarzyszenie wystąpi dobrowolnie z zakładu (§ 6) lub zostanie wykluczone (§ 9.).

§ 9.

Wykluczenie.

Stowarzyszenia, które nie spełniają obowiązków nałożonych własnym statutem lub umową albo dopuściły się nadużycia, oszustwa względem zakładu, lub usiłowały dopuścić się oszustwa, mogą być każdej chwili wykluczone z zakładu.

Przeciw uchwale wykluczającej przysługuje członkowi odwołanie do Wydziału krajowego w ciągu 14 dni po otrzymaniu zawiadomienia o wykluczeniu.

Jeżeli Wydział krajowy rozstrzygnie odwołanie na korzyść stowarzyszenia, uważa się umowę reasekuracyjną za nieprzerwaną.

Jeżeli natomiast nie wniesiono odwołania, lub jeżeli Wydział krajowy je odrzucił, gwarancya zakładu gaśnie piętnastego dnia o godz. 12. w południe licząc od dnia następującego po dniu, w którym nadano orzeczenie wykluczające na pocztę.

Z chwilą prawomocności wykluczenia członek traci wszystkie przysługujące mu w obec zakładu prawa, odpowiada jednak w miarę postanowień niniejszego statutu za wszystkie zobowiązania powstałe do tej chwili dla zakładu.

§ 10.

Prawa i obowiązki członków.

Członkom przysługują wszelkie prawa przyznane im niniejszym statutem i umową reasekuracyjną, natomiast obowiązani są spełniać wszelkie obowiązki ciążące na nich wedle niniejszego statutu jako też zobowiązania wynikające z umowy.

§ 11.

Obowiązki zakładu.

Zakład krajowy jest obowiązany:

1. pokrywać deficyty stowarzyszeń spowodowane nadmiernemi stratami wymienionemi w § 2. statutu stowarzyszeń, jeżeli bieżące dochody stowarzyszenia oraz połowa funduszu rezerwowego stowarzyszenia, jaki istniał z początkiem roku administracyjnego, nie wystarczają na pokrycie wszystkich wydatków stowarzyszenia;

2. ponosić umówione wynagrodzenie znawców za interwencyę przy półrocznych rewizyach zwierząt ubezpieczonych i oszacowaniach szkody a to co najwyżej do $^2/_3$ należytości;

3. udzielać według swobodnego uznania w miarę dyspozycyjnych funduszów miejscowym stowarzyszeniom, urządzonym na podstawie wz orow statutu, przy założeniu, zasiłków na częściowe pokrycie kosztów organizacyi:

4. udzielać stowarzyszeniom w ciągu roku w razie potrzeby i w miarę dyspozycyjnych funduszów bezprocentowych zaliczek na pokrycie ich zobowiązań.

Zaliczki te ma stowarzyszenie spłacić w terminie oznaczonym przez zakład.

§ 12.

Prawa zakładu.

Zakład jest uprawniony:

a) kontrolować czynności stowarzyszeń w każdym kierunku;

b) udzielać instrukcyi miejscowym stowarzyszeniom ubezpieczeniowym;

c) zatwierdzać wybór przewodniczących stowarzyszeń i ich zastępców. jakoteż przyjmować do wiadomości lub uchylać uchwały Wydziału każdego interesowanego stowarzyszenia co do ustanowienia weterynarza, względnie znawcy i sekretarza a w wypadkach stwierdzonych nadużyć ze strony wspomnianych osób żądać od stowarzyszenia ich usunięcia pod zagrożeniem wykluczenia stowarzyszenia ze zakładu:

d) żądać w razie potrzeby zwoływania walnych zgromadzeń stowarzyszeń miejscowych;

e) wysyłać na walne zgromadzenia stowarzyszeń, będących uczestnikami zakładu, delegata z głosem doradczym:

f) sprawdzać. czy obliczone przez stowarzyszenie odszkodowanie odpowiada postanowieniom statutu;

g) zatwierdzać uchwały walnych zgromadzeń stowarzyszeń co do wysokości pobierać się mających premii od członków;

h) żądać pod zagrożeniem wykluczenia z zakładu podwyższenia premii, gdyby przez dwa lata z rzędu okazał się deficyt do pokrycia przez zakład, pomimo, że w danych stowarzyszeniach nie było zarazy;

i) rozstrzygać odwołania członków miejscowych stowarzyszeń ubezpieczenia bydła co do odmowy lub wysokości odszkodowania;

j) sprawdzać roczne zamknięcia rachunkowe stowarzyszeń.

§ 13.

Środki zakładu.

Środkami dla dopięcia celów zakładu są:

a) pobierane premie reasekuracyjne;

b) inne przychody administracyjne;

c) fundusz rezerwowy;

d) dodatkowe dopłaty członków;

e) ewentualne zasiłki z funduszów publicznych.

§ 14.

Fundusz rezerwowy.

Fundusz rezerwowy powstaje z każdoczesnych nadwyżek obrotowych zakładu oraz z subwencyi rządowych otrzymanych wyraźnie na powiększenie funduszu rezerwowego.

Subwencye te należy wstawić do rachunku obrotowego pod pozycyą „inne przychody" i bezpośrednio przekazać funduszowi rezerwowemu.

Fundusz rezerwowy ma zadanie umożliwić zakładowi w latach nadmiernych strat spełnienie zobowiązań.

Funduszu tego można użyć w jednym roku na pokrycie niedoborów zakładu tylko do połowy jego wysokości

§ 15.

Pokrycie niedoborów zakładu.

Gdyby niedobór zakładu w pewnym roku nie mógł być pokryty w sposób wskazany w § 14, wtedy zakład ma prawo ściągać od miejscowych stowarzyszeń ubezpieczenia bydła dodatkowe dopłaty, których wysokość oznacza Wydział krajowy w procentach premii reasekuracyjnej opłacanej w roku, w którym straty wykazano. Dodatkowe dopłaty mają być uiszczone w przeciągu miesiąca po ich ogłoszeniu.

§ 16.

Bezprocentowe zaliczki z funduszów krajowych.

Aż do czasu ściągnięcia powyższych dodatkowych dopłat (§ 15.) udziela Wydział krajowy na tymczasowe pokrycie niedoboru zakładu bezprocentowych zaliczek z funduszów krajowych.

§ 17.

Pisma zakładu.

Dokumenta, na mocy których zakład zaciąga zobowiązania lub zrzeka się swych praw, muszą być podpisane przez Wydział krajowy.

Inne w imieniu zakładu wystosowane pisma podpisuje ważnie kierownik zakładu.

§ 18.

Naczelne kierownictwo zakładu.

Naczelne kierownictwo, zarząd, jakoteż kontrola zakładu spoczywa w rękach Sejmu, względnie Wydziału krajowego.

§ 19.

Kierownictwo zakładu.

Dla bezpośredniego zawiadywania sprawami zakładu, o ile te nie są powyższemi postanowieniami wyraźnie zastrzeżone Wydziałowi krajowemu, ustanawia się Zarząd zakładu.

Zarząd składa się z kierownika, mianowanego przez Wydział krajowy i potrzebnych urzędników.

Do urzędników tych stosują się postanowienia ustawy o stosunkach służbowych funkcyonaryuszy krajowych i statutu emerytalnego dla urzędników Wydziału krajowego.

§ 20.

Zastępstwo zakładu.

Zakład zastępuje w obec władz i osób trzecich kierownik zakładu.

§ 21.

Świadczenia kraju.

Koszta administracyi zakładu krajowego t. j. płace urzędników i innych funkcyonaryuszy, koszta ich podróży, koszta najmu lokalu i urządzenia biura, koszta opału, oświetlenia i kancelaryjne ponosi fundusz krajowy.

Z funduszu krajowego udziela się również zasiłków na pokrycie kosztów interwencyi fachowej w stowarzyszeniach miejscowych będących uczestnikami zakładu (§ 11. ustęp 2), oraz bezprocentowych zaliczek, wspomnianych w § 16.

Do r. 1919 mogą być powyżej wymienione wydatki pokrywane z subwencyi państwowych, jakie mają wpływać na rzecz kraju na cele ubezpieczenia bydła, o ile te subwencye na to wystarczą lub nie zostały udzielone na inne cele (§ 14).

§ 22.

Kompetencya Sejmu krajowego.

Zastrzega się Sejmowi krajowemu:

a) uchwalenie zmian zasadniczych postanowień niniejszego statutu zakładu (§§ 1 do 4, 11 do 16, 21 do 24 i 32);

b) systemizowanie posad stałych urzędników i sług zakładu i oznaczanie ich poborów;

c) zatwierdzenia zamknięcia rachunków i sprawozdania rachunkowego;

d) rozwiązanie zakładu oraz

e) określenie warunków rozwiązania.

Do ważności uchwał pod a) i e) potrzebne jest zatwierdzenie rządowe.

§ 23.

Kompetencya Wydziału krajowego.

Wydziałowi krajowemu zastrzega się:

a) uchwalanie zmiany statutu o ile ta nie dotyczy zasadniczych jego postanowień, (§§ 5 do 10, 17 do 20 i 25 do 31);

b) przedkładanie Sejmowi spraw należących do tegoż kompetencyi;

c) mianowanie, awansowanie, pensyonowanie względnie wydalanie stałych urzędników i sług, jakoteż oznaczanie poborów prowizorycznie przyjętych funkcyonaryuszów i sług zakładu;

d) uchwalanie regulaminu czynności zakładu i wydawanie instrukcyi dla urzędników i organów zakładu;

e) uchwalanie korzystnej lokacyi majątku zakładu według postanowień § 27;

f) ustanawianie minimum premii asekuracyjnych, jakie mają być pobierane przez stowarzyszenie, tudzież wysokości wkładek reasekuracyjnych;

g) rozstrzyganie zażaleń przeciw zarządzeniom zakładu;

h) zatwierdzanie wysokości i asygnowanie zasiłków, wspomnianych w § 11. ustęp 3;

i) badanie zamknięć rachunkowych i sprawozdań rachunkowych zakładu;

j) uchwalanie przyjęcia miejscowych stowarzyszeń ubezpieczenia bydła na członków zakładu.

Do ważności uchwały wymienionej pod a) jest potrzebne zatwierdzenie rządowe.

§ 24.

Krajowa komisya doradcza w sprawach ubezpieczenia bydła.

W sprawach wymienionych w § 23 pod a) b) f) i i) winien Wydział krajowy zasięgnąć opinii krajowej komisyi doradczej dla spraw ubezpieczeń bydła. W skład krajowej komisyi doradczej w sprawach ubezpieczenia bydła wchodzą:

1. członek Wydziału krajowego jako przewodniczący, względnie jego zastępca;

2. ośmiu mianowanych przez Wydział krajowy na przeciąg trzech lat przeważnie z grona ubezpieczonych członków, względnie ich zastępców;

3. weterynarz mianowany na przeciąg 3 lat, względnie tegoż zastępca;

4. kierownik zakładu.

§ 25.

Rok administracyjny zakładu.

Rok administracyjny i obrachunkowy zakładu rozpoczyna się 1. stycznia, a kończy się 31. grudnia każdego roku.

§ 26.

Ogłoszenia zakładu.

Ogłoszenia zakładu będą umieszczane w Gazecie lwowskiej, Wydział krajowy może jednak zarządzić podanie ich do wiadomości za pośrednictwem innych dzienników jak również przez przybicie ich na tablicach zakładu w Urzędach gminnych lub lokalach stowarzyszeń.

§ 27.

Lokowanie gotówki (funduszów) zakładu.

Majątek zakładu może być lokowany tylko:

a) w krajowych papierach wartościowych mających pupilarne bezpieczeństwo;

b) w c. k. pocztowej kasie oszczędności lub krajowych kasach oszczędności urządzonych według regulatywu dla kas oszczędności z 2. września 1844 i

c) w innych akredytowych zakładach kredytowych, — w tych ostatnich atoli tylko o tyle, o ile prowadzenie interesów wymaga trzymania w pogotowiu rozporządzalnej gotówki.

§ 28.

Załatwianie sporów.

Wszystkie spory wynikające ze stosunków wzajemnych między zakładem a miejscowemi stowarzyszeniami asekuracyjnemi, będącemi uczestnikami zakładu rozstrzyga Sąd lwowski właściwy według przedmiotu skargi.

§ 29.

Rachunkowość zakładu.

Zestawianie i ogłaszanie zamknięcia rachunkowego i sprawozdania rachunkowego, jakoteż przedkładanie wykazów czynności c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych ma się odbywać według obowiązujących każdocześnie w tym względzie przepisów, a w szczególności według odpowiednich postanowień rozporządzenia ministeryalnego z 5. marca 1896 Dz. p. p. Nr. 31.

§ 30.

Nadzór państwowy.

Zakład podlega nadzorowi rządowemu na podstawie każdocześnie obowiązujących przepisów.

Dla wykonania tej kontroli może Rząd ustanowić osobnego komisarza rządowego.

Wysokość premii w chwili otwarcia zakładu oraz wszelkie późniejsze ich zmiany należy podawać do wiadomości c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 31.

Początek działalności zakładu.

Zakład może rozpocząć swoją działalność przy dowolnej ilości członków.

§ 32.

Rozwiązanie zakładu.

W razie rozwiązania zakładu pozostały majątek użyć należy w pierwszym rzędzie na pokrycie zobowiązań zakładu, ewentualna reszta zaś przypada na rzecz kraju, o ile Sejm co innego nie postanowi.

Nr. 108.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 28. września 1912 L. III. 2123/7, o zmianie względnie uzupełnieniu nazwy miejscowości „Chorostków“ powiat Stanisławów na „Chorostków polski“.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości i z c. k. Ministerstwem skarbu reskryptem z dnia 15. sierpnia 1912 L. 42.955/10, zezwoliło na zmianę względnie uzupełnienie nazwy miejscowości „Chorostków“ w powiecie politycznym Stanisławów na „Chorostków polski“.

Ta zmiana ma obowiązywać począwszy od 1. stycznia 1913.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 109.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. października 1912 L. 147.816, w przedmiocie zezwolenia gminie Zabłotów powiat Śniatyn na dalszy pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Zabłotów na dalszy pobór przez lat 5 począwszy od 1. stycznia 1913 dotychczas na podstawie ustawy z dnia 14. lipca 1898 Dz. u. kr. Nr. 66 pobieranych opłat gminnych od trunków pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 231 w następującej wysokości:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 (cztery) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 4 (cztery) K;
2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 3 (trzy) K.
3. od jednego hektolitra miodu po 3 (trzy) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Zabłotów.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. października 1912 L. 146.177, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1912, (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 13. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 49/XV. do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 111.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. października 1912 L. 155.084, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Samborze na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45/IX) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.